

Spet tu si, tu! Spet govoričim:
 Imam te rad, imam te rad . . .
 Krohočejo se mi hudiči,
 rdeči se kri — kri s helebard!

Prižgi zdaj luč! Kozarec zvrni!
 Glej me, ko mučen bom, sežgan!
 — Že plava, plava po kavarni
 modrikast vstajajoči dan.

1905

Aleksander Blok

Mesto si v škrlat odelo
 je obraz mrtvaško siv,
 in telo okamenelo
 je krvavi sij zalil.

Zid tovarne, šipo, kamen,
 blatni rdečkasti rokav,
 z glave padajoči pramen —
 vse zaton je obsijal.

Kakor sonce se iskrijo
 konjske grive iz zlata,
 ponorelo se podijo
 prsi lákotnih meglà.

Rdeči hišnik pljuska vedra
 vode na škrlatni tlak.
 Plešejo ognjena bedra
 cipe, noga tolče takt.

Iz donečega zvonika
 kaže gneči golih méč
 zvon broneni, zvon veliki
 jezik rdeče krvavéc.

28. junij 1904